

תת"ע 3951/06/23 - מיתר שובה נגד מדינת ישראל, לשכת תביעות תעבורה נצרת

בית משפט השלום לתעבורה בנוף הגליל-נצרת

תת"ע 3951-06-23 מדינת ישראל נ' שובה
תיק חיצוני: 10251962923
בקשה מס' 2

לפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופט רומן קלוגרמן
מיתר שובה	
מדינת ישראל	
ע"י לשכת תביעות תעבורה נצרת	

החלטה

1. בפני בקשה לביטול גזר דין שנ ניתן בעניינו של המבקש ביום 21.3.24, בהיעדר התייצבותו של המבקש לדיון שנקבע בעניינו ונגזרו עליו העונשים הבאים:

- קנס בסך 1,500 ₪ או 7 ימי מאסר; הקנס ישולם תוך 90 יום מיום גזר הדין;

- פסילת רישיון נהיגה של חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים;

2. ביום 26.5.24 הוגשה ע"י המבקש בקשה לביטול גזר הדין, וזאת מהנימוקים שיפורטו בהמשך.

3. מצאתי לדון בבקשה זו אף מבלי להידרש לקבלת תגובה מטעם המאשימה ולדחות את הבקשה, וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן. בהקשר של דיון בבקשה על סמך החומר הקיים, וטיעוני המבקש עצמו וכפי שהועלו בבקשתו (ראה, בשינויים המחוייבים עפ"ת (מחוזי חי') 25991-10-22 נתן איזגיאייב נ' מדינת ישראל) (נבו 15.12.2022) (פסקה 17).

רקע עובדתי והליכים קודמים:

4. ביום 9.6.23 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה מיום 27.3.23 וכי בסמוך לשעה 11:20 נהג המבקש ברכב מנועי כשרישיון הרכב פקע מעל שנה, ביום 24.9.21, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"ב - ב-1961 (להלן: "האישום").

5. דיון ההקראה ומענה לאישום נקבע ליום 3.7.23. אין חולק כי המבקש קיבל זימון למועד האמור כדיון, כל זאת כאשר ביום 11.6.23 הוגשה ע"י המבקש בקשה לדחות את מועד הדיון מהנימוקים כי במועד שנקבע, ייעדר מן הארץ.

6. ביום 20.6.23 הורה בית המשפט כי על המבקש להציג אסמכתא לבקשתו לדחיית מועד הדיון. ביום 3.7.23 ניתנה החלטה משלימה לפיה מועד הדיון יידחה ליום 21.3.24. נראה כי על האמור עד כה אין חולק ואף המבקש אינו חולק על השתלשלות זו בבקשתו לביטול גזר הדיון.

7. כאמור, מאחר והמבקש לא התייצב לדיון ביום 21.3.24, נגזר דינו בהיעדרו.

8. המבקש טוען כי בקשתו לדחיית מועד הדיון ביום 3.7.23, על אף שווידא כי התקבלה בבית המשפט לא נענתה והוא לא עודכן או זומן למועד הדיון הנדחה.

דיון והכרעה

9. כאמור, החלטתי לדון בבקשה על סמך טיעוני המבקש ולדחות את הבקשה לביטול גזר הדיון.

10. הבקשה שבפני הינה בגדר הוראת סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, הקובעת כי:

"(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהיעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע."

11. על כן, בחינת הבקשה לביטול גזר הדין תעמוד על שלושה אדנים: **הראשון** - בחינת סיבת היעדרותו של המבקש מהדיון שנקבע, **השני** - ככל ששוכנע בית המשפט שביטול גזר הדין נדרש כדי למנוע עיוות דין, **השלישי** - הינו תנאי פרוצדוראלי וקובע כי הבקשה תוגש תוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה על גזר הדין. ומכאן, אבחן את הנדרש בסעיף 130(ח), שלעיל:

התנאי הראשון - סיבת היעדרותו של המבקש מהדיון ביום 21.3.24. כאמור, המבקש הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון הראשון שנקבע ליום 3.7.23 ובית המשפט נעתר לבקשה זו, כפי שפורט לעיל.

ההלכה הפסוקה היא כי אין בעצם הגשת בקשת דחיה כדי לפטור את המבקש מהתייצבות לדיון או להניח כי הבקשה תתקבל, והיתה מוטלת עליו החובה לבדוק את ההחלטה שהתקבלה בבקשה, ולברר אם נדחה

הדין ולאיה מועד, או אז היה מגלה כי בקשתו התקבלה ונקבע מועד דיון חלופי (כפי שגם עשה המבקש עת נדרש לצרף אסמכתא לבקשתו ולפי טענתו בבקשה בכתב צירף את כרטיסי הטיסה למועד הרלוונטי).

בהקשר האמור ראו למשל עפת (מרכז) 33465-10-21 **מוחמד עבדאללה נ' מדינת ישראל**, 23.6.22; עפ"ת (מחוזי נצ') 2339-07-15 **חסן אבו ראס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.12.2015); ועפ"ת (מחוזי חי') 6063-11-18 **מרדכי בנימין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.02.2019). נקבע, כי "בעל דין אשר מגיש בקשה לדחיית מועד דיון - עליו החובה לעקוב אודות התקדמותה, ואין לו אלא להלין על עצמו בדיעבד."

לפיכך, המבקש שהגיש בקשה לדחיית מועד הדיון ואף פעל כדי לוודא שזו התקבלה בבית המשפט אך כלל לא טרח לברר מתן החלטה בבקשת הדחיה שהגיש, אין לו להלין אלא על עצמו.

התנאי השני - אי ביטול גזר הדין יגרום לעיוות דין למבקש. עיון בבקשה שהוגשה ע"י המבקש והנימוקים שפורטו בה אינו מעלה כל נימוק ו/או הגנה לאירוע נשוא האישום, ההפך הוא הנכון. המבקש ציין בבקשתו כי: **"אימי מאושפזת בשנים האחרונות באופן הולך וחוזר לכן הרכב לא היה בשימוש ולא חודש לו טסט לתקופה ארוכה מאוד עד אשר חזרה לתפקוד ורציתי להכשיר עבורה את הרכב וכך היה"**.

האמור מפי המבקש עצמו, מגבש את הנטען בכתב האישום ואין באמירתו אלא הודאה בעובדות כתב האישום. מכאן, שאין בפי המבקש כל טענת הגנה אשר יהיה בה כדי לסייע ו/או לשנות מתוצאות המשפט ובכך אין בהרשעתו כדי להקים חשש לעיוות דין.

הלכה למעשה, המבקש עשה דין עצמי ונהג ברכב כשרישיון הרכב פקע כשנה וחצי לפני מועד הנהיגה של המבקש ברכב. גם אם אקבל את טענתו של המבקש כי הרכב עבר מבחן כשירות כבר באותו היום, אין בכך כדי להפחית מאחריותו של המבקש לעבירה בה הורשעה.

התנאי השלישי - הגשת הבקשה תוך 30 ימים מיום בו הומצא למבקש פסק הדין. המבקש לא פירט בבקשתו את המועד בו הומצא לידי פסק הדין, אך גם אם אצא מנקודת הנחנה כי הבקשה הוגשה במועד, אין בכך לסייע נוכח אי עמידתו של המבקש בשני התנאים המהותיים, כפי שפורט לעיל.

12. בחינת העונש שהוטל על המבקש במסגרת גזר הדין, אשר את לביטולו הוא עותר, נוכח הענישה הנהוגה בגין העבירה בה הורשע, העונש שהוטל אינו חורג לחומרא ואף, למעשה, על הצד המקל. עוד יצוין בהקשר העונשי כי המאשימה עתרה להטלת רכיב עונשי של פסילת רישיון הנהיגה בפועל, עתירה לה לא נעתר ביהמ"ש. על כן, גם בפן העונשי לא מתקיים כל חשש לעיוות דין שנגרם למבקש.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשפ"ד, 02 יוני 2024, בהעדר הצדדים.